

Seyyidu'l-İstiğfâr Duası: «Allahumme ente Rabbî lâ ilahe illâ ente, halaktenî ve ene abduke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tu. Eûzu bike min şerri mâ sana'tu. Ebûu leke bi-nimetike aleyye ve ebûu bizenbî fağfirlî. Feinnehû lâ yağfiru'z-zunûbe illâ ente.» Anlamı: “Allahım! Benim Rabbim sensin. Senden başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum ve gücüm yettiği kadar ezelde sana verdiğim ahd ve vaad üzere sabitim. İşlediğim günahların şerrinden sana sığınırım. Bana ihsan eylediğin nimetlerini itiraf ederim, günahımı da itiraf ederim. Benim günahlarımı mağfiret eyle! Şu muhakkak ki, günahları senden başkası mağfiret edemez!”

Şeddâd b. Evs -radiyallahu anh'tan- rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Seyyidu'l-İstiğfar kulun şöyle demesidir: "Allâhumme ente Rabbî lâ ilahe illâ ente, halaktenî ve ene abduke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tu. Eûzu bike min şerri mâ sana'tu. Ebûu leke bi-nimetike aleyye ve ebûu bizenbî fağfirlî. Feinnehû lâ yağfiru'z-zunûbe illâ ente."» Anlamı: “Allahım! Benim Rabbim sensin. Senden başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum ve gücüm yettiği kadar ezelde sana verdiğim ahd ve vaad üzere sabitim. İşlediğim günahların şerrinden sana sığınırım. Bana ihsan eylediğin nimetlerini itiraf ederim, günahımı da itiraf ederim. Benim günahlarımı mağfiret eyle! Şu muhakkak ki, günahları senden başkası mağfiret edemez!”

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir.]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- sanki bu duanın lafızlarının istiğfar dualarının lafızlarının başı olduğunu haber veriyor. Bu dua; kulun şöyle demesidir: «Allahumme ente Rabbî lâ ilahe illâ ente, halaktenî ve ene abduke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tu. Eûzu bike min şerri mâ sana'tu. Ebûu leke bi-nimetike aleyye ve ebûu bizenbî fağfirlî. Feinnehû lâ yağfiru'z-

zunûbe illâ ente.» Anlamı: "Allahım! Benim Rabbim sensin. Senden başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum ve gücüm yettiği kadar ezelde sana verdiğim ahd ve vaad üzere sabitim. İşlediğim günâhların şerrinden sana sığınırım. Bana ihsan eylediğin nimetlerini itirâf ederim, günahımı da itirâf ederim. Benim günahlarımı mağfiret eyle! Şu muhakkak ki, günahları senden başkası mağfiret edemez!" Kul öncelikle Allah için tevhibi ikrar ediyor. Gücü yettiğinde Allah Subhanehu'ya iman ve itaat konusunda sözü üzerindedir. Allah Teâlâ için gerekli olması ve hak etmesi hasebiyle değil. Çünkü kul, ne kadar ibadet yaparsa yapsın, ne Allah'ın emrettiği bütün ibadetleri yerine getirmeye güç yetirebilir ne de nimetlerin şükrünü yerine getirmeye güç yetirebilir. Sonra Allah'a sığınır, ondan koruma ister. Çünkü o, kulun Allah'ın kendisine verdiği nimetini ikrar ve itiraf eder ve günahı ve isyanını ikrar ve itiraf ederek Allah'a döner. Sonra da bağışlaması, günahlarını örtmesi ve affı, fazlı ve rahmetiyle onu günahlardan koruması için dua eder. Çünkü günahları O'ndan -yani Allah Azze ve Celle'den- başka bağışlayacak kimse yoktur.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/5503>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

